

MARIBORSKI

*Pravna ure. Skupščina
Ljubljana*

Političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 6'50 mesečno.
četletno K 19'50.

Če pride naročnik sam v uredništvo po list: Mesečno K 6'— — Inserati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik opoldne.

Posamezna številka stane 40 vln.

Uredništvo in uprava:

Mariborska tiskarna (Edm. Schmidova
ulica št. 4.)

Telefon uredništva št. 276, uprave št. 24.

Antanta nam izroči londonski pakt.

LDU Dunaj, 6. februarja. Dun. KU poroča iz Pariza: Vlade Anglije, Francije in Italije so na željo Italije in v smislu dne 20. januarja t. l. določenih smernic sklenile, da sporoče jugoslovanski vladi londonsko pogodbo. Temu sporočilu bo priloženo na Jugoslavijo naslovljeno spremno pismo. Tri sile bodo na ta način odgovorile na ugovor Jugoslavije, da ji vsebina londonske pogodbe ni bila sporočena. V ostalem pa vztrajajo vse tri sile na tem, da jugoslovenska vlada sprejme predlog Lloyda Georgea.

Millerand o položaju.

LDU Pariz, 6. februarja. V francoski zbornici je v nadaljevanju razprav o zunanjem političnem položaju izjavil ministrski predsednik Millerand, da bo novi kabinet nadaljeval politiko Clemenceauja in da bo ohranil sedanje zveze Francije. Ako bodo zahtevale narodne koristi, da se obnove odnošaji z Vatikanom, bo vlada pozvala parlament, da se izjavi v tem pogledu. Glede jadranskega vprašanja je izjavil Millerand, da se bo Francija pri svojem postopanju dala voditi edino le po svoji skrbi za svetovni mir in po svojem prijateljstvu do bratskega italijanskega in do srbskega naroda. Ministrski predsednik je sporočil, da je bolgarsko sobranje včeraj ratificiralo mirovno pogodbo in izjavil, da bo zbornico trajno obveščal o madžarskem vprašanju, Francija v Orijentu ne bo krenila s poti svoje slavne preteklosti. Turški delegatje bodo pozvani k novemu zasedanju mirovne konference v Parizu in se bo tudi ratifikacija mirovne pogodbe s Turčijo izvršila tukaj. Po sklepu debate o zunanji politiki je izrekla zbornica vladi zaupnico s 513 glasovi proti 68.

Nova antantna nota Nemčiji.

LDU Berlin, 6. februarja. V parlamentarnih krogih se čuje, da bo francoski opravnik Marcilly še danes predložil listo vojnih krivcev in sprem-

no pismo. Domneva se, da bo nota še bolj ostra in da bo zahtevala izročitev še odločneje ter da bo grozila z represalijami.

LDU Berlin, 6. februarja. Drevi ali najkasneje jutri, bo kakor poroča „Vossische Zeitung“, francoski opravnik izročil noto entente Nemčiji.

Poljsko-ukrajinska protiboljševiška fronta.

LDU Dunaj, 6. februarja. UTA poroča iz Varšave, z dne 5. t. m.: V najožjem stiku s poljsko fronto stoji nova ukrajinska fronta proti boljševikom v okolišju Žmerinka, Birsula in Rybnica.

O madžarskih zbornicah.

LDU Budimpešta, 6. februarja. Zadnji čas se širi zahteva, da bi se zbornica magnatov sklicala obenem s poslansko zbornico. Danes je izjavil bivši predsednik zbornice magnatov, Julij Vlassics, da je magnatska zbornica prenehala obstajati in da bi njeno sklicanje položaj le zapletlo. V mero-dajnih krogih govorijo o tem, da bi se ustanovila še druga zbornica, ki naj bi delovala kot senat.

Barres za gmotno in moralno razorožitev Nemčije.

LDU Pariz, 6. februarja. Zbornica nadaljuje razmotrivanja glede zunanje politike. Poslanec Barres zahteva gmotno in moralno razorožitev Nemčije, da se zagotovi natančna izvedba mirovne pogodbe. Dogodek z Lersnerjem dokazuje, da Nemčija nima prave volje, izvesti pogodbo. Govornik vprašuje vlado, kake odredbe namerava uvesti proti Nemčiji, ako ne bo hotela izvesti kake določbe mirovne pogodbe.

Madžarska mobilizira proti Romuniji.

LDU Beograd, 6. februarja: „Pravda“ javlja iz Budimpešte: Vlada je odobrila mobilizacijo vseh letnikov od 1890 naprej. V mestu so nabiti lepaki in se vrše shodi, ki apelirajo na narod. Vse je naperjeno proti Romuniji.

Pri nas in drugod.

Pri nas se zabavlja vse vprek. Nič ni dobro, vse je slabo, vse za nič, tako vpijejo oni, ki bi menda radi videli, da bi jim v Jugoslaviji pečena piščeta letela v usta. Večina teh kričočev pa za prospeh in splošni blagor ni še nič storilo. Ti ljudje poznajo samo dolžnosti, ki naj bi jih imela država do njih, a dolžnosti, ki jih imajo oni do države, teh pa ne poznajo. Značilno pa je, da so to po ogromni večini oni, ki so bil pred revolucijo najhujši črnomeni avstrijakanti, ali pa popolni renegati, ki so komaj sedaj, radi službe ali kakega drugega vzroka, postali Jugosloveni. Teh drugih je posebno pri nas v Mariboru in v bližnji in daljni okolici obilo. V neki vasi je nekdo, ki je bil poprej nemčur, snel z zidu diplomu, ki mu jo je svoj čas podaril „Schulverein“ za uspešno nabiranje prispevkov ter obesil na njeno mesto sliko regenta Aleksandra, pristopil k stranki oficijelnih zabavljačev ter pod njeno patronanco zabavlja čez vse, kar ukrene naša vlada — seveda kot „Jugosloven“. To je le ena primera. Kakšno sodbo o novi državi dobi preprosto ljudstvo, ki je prisiljeno poslušati dan za dnem njihove demagoške govore, si vsak lahko misli. Da bi se pa kedo teh gospodov malo nagnil čez državne plotove ter pogledal, kako je drugod, tam v velikem tujem svetu, tega pa ne. Druge države so jim paradiž, kjer se cedi sam med in mleko. Pa pogledjmo malo kako izgleda drugod, v tistih blaženih državah onkraj jugoslovenskih plotov.

Avstrija. Razmere v tej najbednejši najbednejših držav bi bilo skoro škoda podrobno opisovati. Tam je socialistična republika, toda od starega cesarstva se glede birokracije in vladavine pray nič ne razlikuje, nasprotno, celo slabša je. Lakota, pomanjkanje, brezposelnost, draginja, neurejenost je uprav neverjetna. Razen deset, dvanajst ljudi, ki so na vladi menda ni nobene drugega državljana, ki bi bil z njo zadovoljen. Čehoslovaška, na katero se naši nezadovoljneži tako radi izgovarjajo ter nam jo stavijo za vzgled je, skoro bi rekel, na slabšem, kakor smo mi. Draginja in pomanjkanje sta tudi tam na dnevnem redu. V notranji politiki se prekljajo različne stranke še huje nego pri nas. Davki se množe dan za dnem, in le vprašajte kakega Čehoslovaka, pa vam bo povedal, če je z novo domovino zadovoljen, če si morda ne želi nič boljšega. Značilno pa je, da ena zadnjih števil praških „Narodnih Listov“ hvali ravno naše razmere v Jugoslaviji ter jih stavi za zgled svojemu lastnemu narodu.

Na Poljskem umira preprosto ljudstvo lakote; politično življenje je tam neka kolo-

bocija v kateri se malokedo spozna. Draginja je neverjetna. Vojska je cela pod orožjem; na eni strani boj z boljševiki, na drugi z Ukrajinci; rabuke v Vzhodni Galiciji, spor s Čehoslovaki, Litavci in še tisoč in tisoč drugih stvari, ki so vse prej ko idealne.

Na Madžarskem vlada magnatska oligarhija, ki se pripravlja na boj proti vsemu in proti vsem, in kar ni uničil boljševizem Bele Kuna, bo uničil habsburški agent Horthy.

Žalostne razmere v Romuniji so privedle ljudstvo tako daleč, da se je resno bati nemirov in revolucije. Vojska je še vsa pod orožjem ter stoji pripravljena na vseh mejah. In dasi je Romunija žitnica jugovzhodne Evrope, vendar sta pomanjkanje in draginja tam desetkrat večja nego pri nas.

Bolgarija stoji pred revolucijo, nad celo deželo je obsedno stanje.

V Italiji je draginja, če se pomisli na kurz lire nasproti kroni naravnost neverjetna. Kg mesa stane 8—10 lir, kar pomeni zamenjano v krono 64—80 K. Par čevljev stane 100 lir (800 K.) navadna obleka 300 lir (2400 K.) i. t. d. Stavke, vstanki, poboji in atentati so na dnevnem redu. Država uvaja davke na vse kar se sploh more obdačiti, celo na klobuke, vozove, kolesa, kokoši, golobe i. t. d. Poleg tega se razpisujejo prisilna posojila in oddaja premoženja. Ker ni doma živih jih mora za polovico prebivalstva, t. j. za 15 milijonov, uvažati in to na — kredit. Vojaštvo je še skoro do polovico mobilizirano. Karabinjerji (žandarji) so pomnoženi zadnji čas na 70.000 mož. Dolgovi presegajo že 100 milijard.

Nič na boljšem ni Francija, pa tudi Anglija stoji slabo. Stavke se, kakor tudi v Ameriki, vrše dan za dnem, draginja neprestano raste. O Rusiji bi bilo škoda govoriti, o Nemčiji istotako.

Tako je drugod. Ozrmo se sedaj malo po naši domovini ter primerjajmo naše razmere z onimi v navedenih državah — in prepričani bodite, da bo ob tem primerjanju do kosti sram vse one razdiraške zabavljače in kritikastre.

Da tudi pri nas ni vse prav, je čisto jasno; tega pa ni kriva toliko vlada, kakor posledice

Pred sto leti.

(Konec).

Medtem so se tudi francoske razmere uredile v reakcionarnem smislu; tako je prevzelo dejansko upravo Evrope petero stebrov evropskega raynotežja: Francija, Anglija, Rusija, Avstrija in Pruska. Vse druge države so bile odvisne od dobre volje peterih velesil, bile so pa svobodnejše na znotraj in so lažje dajale zavetje opozicijskim strujam, ki so nadaljevale delo francoske revolucije in izpodkopavale tla tkzv. „sveti aliansi“.

Samo par desetletij so držali stebri „ravnotežje“, tedaj pa so se raztrgale papirnate pogodbe, mogočna zgradba je bila razrušena in na njenih razvalinah je zmagovito zaplapolala trobojnica revolucije. Slavna evropska gospoda je morala stopiti raz svojih tronov in podati roko Duhu prevrata; „Sveta aliansa“ je morala skleniti premirje s svojim Belcebubom ter priznati pravice človeku in ljudstvu . . . Kdo izmed takratnih diplomatov na dunajski mirovni konferenci leta 1814 je pač slutil, da bodo vse pogodbe in zveze tako trhle in kratkotrajne! Napoleon je pobijal revolucijo, Evropa pa revolucijo in Napoleona. Toda treba je bilo dobrih štirideset let, pa je revolucija premagala Evropo.

Dež udarja ob šipe in umazana megla se

vojne, ki se še ne dajo in se tudi v doglednem času še ne bodo dale odstraniti.

Eno pa je drugod, kar pri nas ni: drugod ljudje molče ter delajo, da z delom izboljšajo razmere ter vstvarijo lepšo bodočnost; pri nas pa ravno narobe. Pri nas se samo kriči, da se pokvari še tisto, kar je dobro, ter da se vzame še onim redkim ljudim, ki res hočejo delati zadnje voljo. Naj vsak, kdor zabavlja, raje izpolni svojo dolžnost, pa bo kmalu napočil čas, ko ne bo treba več zabavljati.

Situacija jadranskega vprašanja.

Ko se je pred petnajstimi meseci rodilo jadransko vprašanje, pač nihče ni mislil, da bo toliko časa trajalo preden bo rešeno. Prišlo je na dnevni red mirovne konference že neštetokrat in vesti iz Pariza so nam zatrjevale, da se bližamo rešitvi, toda, vselej je bil ta oreh tako trd, da so se ob njem skrhalo zobje pariških diplomatov, da so ga spravili za poznejše čase, v upanju da se zmede. To vedno odlašanje nas je napravilo optimiste, tako, da nas nova zatrdila Pariza, da stojimo spet pred „odločitvijo“ nič kaj ne vznemirijo. Tako tudi zadnjega ultimata nismo vzeli preresno. Da smo imeli prav, so nam pokazali najnovejši dogodki. Danes po ultimatu stojimo še vedno tam, kjer smo stali ob začetku. Ultimat je pokopan. Grob mu je izkopala naša odločnost, pokopala pa ga je ameriška nota. Nismo čakali zaman glasu iz Amerike, prišel je. Amerika proglašala londonski pakt, ono zavetišče Italije, kamor se zateče vedno, kadar je užaljena, za neveljaven. Veter, ki veje danes po Parizu in Italiji, je že čisto drugačen, kot je bil oni pred osmimi dnevi. Danes je jasno samo eno, da se bo jadransko vprašanje rešilo tako, kakor bo hotela Amerika. V celoti stojimo torej tam, kjer smo stali pred ultimatom. Zadnji ultimat ne pomenja v zgodovini jadranskega vprašanja niti plus, niti minus.

Slovenci! Slovenke! Govorite povsod samo slovenski!

vlači po ulicah. Človeka se loteva neko mučno razpoloženje, omamlja se s preteklostjo in bodočnostjo, tako tesna in vsakdanja je sedanjost. Sanjari o časih in o ljudeh, katerih ni več; ki so živeli in delovali pred sto leti . . . Ali niso napoleonske vojne v marsičem podobne naši vojni, in koliko sličnosti imajo tedanji politični dogodki z današnjimi! Tudi pred sto leti so mislili ljudje o miru in vojni približno kot mi danes, in diplomati so tudi takrat kovali mirovne pogodbe z isto vero v njihovo moč, kakor jih kujejo dandanašnji. Takrat je vstajal na obzorju nacionalizem, danes vstaja socializem . . . Kdo izmed današnjih diplomatov v Parizu se zaveda, da so vse te pogodbe in zveze trhle in kratkotrajne . . . Kakor pred stoletimi leti, se tudi dandanes borita za oblast dva svetova, katerih eden je spočet od Duha prevrata, drugi pa je kakor preživeva in ostarela luna, ki se še suče krog Nove Dobe in sprejema njeno svetlobo.

Človeku se studi ta laž, ki jo srečuje na vsakem koraku in katera je močna dovolj, da razveljavi najjasnejše resnice in najenostavnejše pravice. Ampak treba se je ozreti nazaj. Življenje je vedno teklo v nekem krogu in ta se je uničil sam iz sebe. Tudi z današnjo politično, socialno in kulturno lažjo se bo zgodilo enako. Uničila se bo sama iz sebe, iz nje pa bodo skočili novi krogi in pritegnili na sebe vse, kar je sposobno za življenje. B.

Dnevne vesti.

Resnicoljubnim lažnikom. Včeraj je odprla „Straža“ spet enkrat na stečaj svoja škrbasta usta ter pluje v svoji krščanski ljubezni na vse obenem, na g. vladnega komisarja dr. Pfeiferja, na Grasellija, na prof. Voglarja in na naš list. Užaljeni podkupovalci, moralni božji pastirji in vpokojeni črnomeni petolizci se vznemirjajo nad svojimi neuspehi, zato so polni osvete in maščevalnosti, prav po „Kristovem nauku.“ Resnicoljubni lažniki se ne morejo nasititi lastnih krščanskih psolv, ki jih blujejo na g. dr. Pfeiferja. Toda kakor smo izvedeli, bodo lahko še dolgo odpirali svoja škrbasta usta, kajti g. komisar ostane prav do konca občinskih volitev na svojem mestu. Da bi stvar bolj imponirala so si izposodili tudi „dopis iz Krškega“, toda svetoyali bi jim naj se drugič pri takih „dopisih“ poslužijo drugega sloga in ne Golčevega, ki ga pozna že vsak mariborski otrok. Priljubljeni g. glavar, o katerem trdi mariborski „dopisnik iz Krškega“, da ga je g. dr. Pfeifer pregнал, sedi resnici na ljubo povedano, še vedno v Krškem. Z vašimi akti pa kar na dan, kolikor mi vemo, se jih napadeni gospodje prav nič ne boje. Oglejte si raje malo bližje vaše pristaše, n. pr. šolnika „krščanske etike“ g. Vrstoška, ki je bil nekoč tak klerikalec, da bi bil rad vse „farje“ požrl; oglejte si dalje one gospode, ki so denuncirali zavedne jugoslovenske dijake i. t. d. Kar se tiče našega lista, ni g. Graselli nikoli pisal vanj in tudi omenjeni dan ni izšel list z zamudo, ampak običajno, kakor vsak dan; žal, da se da „Straža“ zapeljati od kavarniškega dovtipa. Kar se tiče naše šepavosti, katero nam očifate, ni nikoli tako nevarna, tudi če bi jo res imeli, kakor pa »patološka laž« na kateri boleha »Straža«. Naša navada ni obmetavati se z gnillimi jajci, toda če jih kdo na nas vrže mu jih gotovo vrnemo. Tega gesla se bomo držali tudi nadalje.

Amerikansko pismo. Delavec iz Amerike piše nam: Naše ljudstvo je tu vsled štrajkov in zapeljivcev iz Chicage postalo brez smisla, nobenega nar. navdušenja ni več, čisto odprto se priznavajo k boljševikom: vsi bi radi gospodarili in živeli, za človeštvo pa nima nihče več smisla. Zdi se mi, da se je ta bolezen razširila po vsem svetu. Sreča za Ameriko, da v nji prevlada resna misel in tujci ne morejo uganjati, kar bi hoteli. Sicer so pa ti ljudje sami sebi v največjo škodo, ker ne poznajo sistematičnega razvoja organizacije. Nedavno se je mudil tu neki Cvetkov, socialist iz Ljubljane, ki je prišel na delavski kongres v Washington, in je odšel po Ameriki, da ljudi informira o Jugoslaviji. Govoril je še precej pametno a

Hasanaginica.

(Drama v treh dejanjih. Hrvaško spisal Milan Ogrizović. Poslovenil Anton Funtek).

Danes vprizori naše mestno gledališče prvičkrat eno najbolj priljubljenih jugoslovenskih dram, Ogrizevičev „Hasanaginica“. Malo je umotvorov naše domače Talije, ki so si priborili dostop na tuje odre „Hasanaginica“ pa so igrali z velikim uspehom v Pragi, v Varšavi in raznih nemških gledališčih. Jugoslovenska gledališča jo vprizarjajo vsake sezone, ne samo enkrat, temveč štiri in večkrat tekom iste sezone. Značilno je, da jo je publika sprejela kot pravo ljudsko dramo tako v Zagrebu kakor v Beogradu in Ljubljani. Povsod so jo razumeli, ker je jugoslovenska in občečloveška obnem.

Motiv za to dramo je dala lepa narodna pesem „Hasanaginica“, eden pravih biserov našega narodnega pesništva. Fesem „Hasanaginica“ je sam Goethe predstavil kulturnemu svetu in opozoril na njeno tragično lepoto. Za dramatika je bila res kakor zrela jabolka na dosegu roke, saj poleg „Smrti majke Jugoviča“, „Zidanja Skadra grada“, „Kosovske djevoke“ in nekaterih drugih, iznaša globoko prerivljeno in krasno občuteno tragiko življenja. Ogrizovičeva sreča je bila, da je imel dovolj dramatičnih sposobnosti in umetniškega izražanja in je to zrelo jabolko jugoslovenske narodne duše postavil celo in nepokvarjeno na oder.

škoda, da ni govoril v imenu ljudstva, ampak samo o stranki in je omalovaževal vse drugo. To je politična avtokracija. Kje pa je naš kmet? Dolžnost vlade bi bila, da bi poslala sem narodne moše, ne pa da hodijo taki ljudje sem zbirat dolarje v imenu stradajočih otrok v domovini. (Ali so otroci te dolarje dobili?) da potem hujskajo ljudi na štrajke, da onemogočajo redne razmere pri tem pa »fond rep. združenja« prehaja v Ljubljano za list »Naprej« (Kar mi je dobro znano) in tako ljudstvo lovijo in ne more se nam zameriti, če verjamemo, da bodo ti ljudje ublažili pota sovražnikom Jugoslavije. V lanskim kongresionalnih volitvah je izgubil Wilson demokratsko večino, kar je provzročilo, da ni bil vpoštevan njegov program, kakor bi bil sicer... Slovani vsi bi morali spoznati svojo moč ter pošatati sami svoji gospodarji, mogoče da to tudi pride v bodočih letih, saj še niso vrata zaprta. Štrajki, ki so trajali tu, so bili deloma premagani, deloma še trajajo... Ladja z ameriškimi darovi se je odpeljala šele pred enim tednom (pismo je pisano 4. januarja). — Iz tega pisma se vidi, da so hujskali na delu tudi onstran morja, da tako slabijo naše nar. sile. In potem hočemo, da bi bilo bolje...

Dar. Po pogrebu redarja Pertota se je nabralo v gostilni Balon 26240 K za dijaško kuhinjo. Gospodom darovalcem srčna hvala.

Odlikovanje. Poveljnik vojaške blasti v Zagrebu, general Boža Jankovič je odlikovan z redem Belega orla I. razreda z meči za svoje zasluge za časa zadnjih vojnih let.

Organizacija mariborskih učiteljskihnikov priredi dne 15. februarja 1920 v mestnem gledališču v Ptujju »Moč uniforme«, burko s petjem v 3. dejanjih. Začetek ob 8. (1/2 20.) uri. K obilni udeležbi vabi odbor.

NS za zasedeno ozemlje. V nedeljo ob 10. uri dopoldan se vrši v pisarni NS v Narodnem domu seja odbora in shod zaupnikov. Ker se gre za jako važne zadeve je želeli, da se seje, oziroma shoda vsi odborniki in zaupniki gotovo udeležijo.

Zbor JDS se bo vršil dne 29. t. m. v Ljubljani. Z ozirom na politični položaj bo ta zbor velike važnosti. Zato bi bilo želeli, da bi bila udeležba z vseh strani Slovenije kar največja.

Češka cerkev. Med vojno češka duhovščina vsled pritiska višjega klera, ki je bil nemški, ni mogla nastopiti odločno za narod, tembolj pa je nastopila sedaj, ustanovila je narodno češko cerkev. Dolgo je zaman prosila Rim, ki v svoji konservativni samoljubnosti ni mogel razumeti in upoštevati njene prošnje, sedaj pa je izvedla preokret brez njega. Konflikt med obema strankama je bil vedno bolj očit. Danes je dozorel. Papež je izključil novo češko bogoslužno organizacijo iz katoliške cerkve. S tem pa ne bo oškodovana češka narodna cerkev ampak Vatikan. Češka duhovščina bo šla tudi brez

Vojnovičeva drama »Smrt majke Jugoviča« je tudi precej posrečen poskus dramatične obdelave narodne pesmi, vendar si ne more pridobiti tiste popularnosti, ki jo uživa Ogrizovičeva »Hasanaginica«. Vzrok ne tiči samo v različni tehniki obeh dram, oziroma v individualni intuiciji obeh umetnikov in notranjem načinu obdelave, temveč tudi v snovi sami: mati Jugovičev je heroj, nadžena, je izklesana kakor kip iz trdih balkanskih skal; Hasanaginica, nesrečna žena bosanskega Age Hasanage, je žena, kakršnih se najde v vsaki vasi in v vsakem mestu — ne le pri nas, marveč povsod, kjer ljubezen izvablja konflikt z dolžnostjo. Mati Jugovičev je v strahnem miru svojega trpljenja tuja in hladna, Hasanaginica je v svojem obupu, svoji žalosti in naivnosti bližja nam vsem, ki vsak dan doživljamo tragične konflikte v sebi in zunaj sebe. Mater Jugovičev se lahko občuduje, Hasanaginico pa se samo ljubi, ker ima kakor mi smeh in jok, greh in kes.

Ozadje, ki leži za dejanjem tega dramatskega dogodka, ni nič izvanrednega. Pri Vojnoviču sodelujejo skrivnostne, »nebeške« moči — vrani,

Vatikana in vkljub njemu svojo zaščitno pot z narodom in za narod. Naša jugoslovenska duhovščina pa ostaja še nadalje sužnja Rima, čeprav bi imela za prelom z njim mnogo več vzroka kot ga je imela češka.

Nadaljna izdaja sladkorja. Posrečilo se je pridobiti inozemski sladkor, kateri je bil določen za prsto trgovino, in se bo isti takoj nakazal trgovcem. Mestni prebivalci zamorejo torej k že sprejetemu (dobavljenemu) sladkorju 1/4 kg dobiti naknadno še nadaljnih 1/4 kg sladkorja. Cena tega sladkorja znaša pa K 42— za kg.

Roparji v Pekrah. V bližnji okolici Maribora, v Pekrah, se je dogodil rop, ki po svoji drznosti spominja na rokovnjaške čase. Ta roparski napad zopet dokazuje, kako je pri nas pustila javna varnost, in če so taki pojavi mogoči v bližini večjega mesta, ki je polno policije in vojaštva, kako mora pač biti v oddaljenih vaseh in trgih. Dogodek nam opisujejo takole: Okrog 10. ure zvečer, ko je bila v hiši pekriškega župana g. Robiča že tema, potrka nekdo na okno in zahteva naj se mu odpre. G. Robiču je bil glas neznan in je vprašal, kdo da je zunaj. Dobil je odgovor, da so orožniki in da hočejo govoriti z njim v službenih zadevah. Na to se jim je odprlo, G. župan je medtem napravil luč in v stopivših orožnikih spoznal tri z bajoneti oborožene, prav po rokovnjaško kosmate moše. Prišleci so se jeli takoj svojemu poklicu primerno obnašati, kar je opazila v sosedni sobi se nahajajoča hčerka g. Robiča in priskočila očetu na pomoč. Roparji so pa izdrli bajonete in žugali vsakemu, kdor bi se skušal ganiti ali klicati na pomoč. Hčerki pa je vendar uspelo, da je prišla v vežo in hotela vzbuditi domačine toda eden izmed roparjev jo je pri vežnih vratih sunil nazaj. Sedaj so se roparji čutili sigurne in so se spravili na delo. G. župan in hčerka sta bila brez orožja in brez vsakega izgleda na odpor, srečna da jima puste vsaj življenje. Roparji so ukradli iz skrinje denarja v znesku 10.000 K v 100, 50 in 20 kronskih bankovcih, dalje zlato damsko uro, črno žensko suknjo za zimo ter škatljivo trabuk, na to pa so se prav po rokovnjaško priporočili in odšli. Orožništvo in policija se trudi, da jim pride na sled.

Varnost v mariborski okolici. Vlom v Pekrah je zopet enkrat pokazal, kakšni elementi se skrivajo po naši okolici. Že zadnje čase se je večkrat opažalo zvečer sumljive ljudi, ki so čakali na osebe, ki se vračajo iz mesta. Mariborskim posestnikom, ki imajo svoja posestva v okolici, posebno okoli Kamnice, je bilo pokradeno mnogo blaga. Tako so pri enem posestniku tatovi odgnali konja, drugemu so pokradli svinje in več perila. Vse to se je ponavljalo teden za tednom in nihče ni mogel zaslediti tatov. Iz delavskih vrst so prihajale pritožbe, da vojaki v okolici nadlegujejo ženske. To pa so bili samo ljudje v vojaški obleki. Ako se ne bo pospravilo teh ljudi na varno, bo mariborska okolica v vedni nevarnosti pred njimi. Vlom pri Robiču v Pekrah kaže, kako pre-

ki nosijo črne glasove, zvezde, ki se utrinjajo, čaranja, s katerimi ugibajo sinahe usodo svojih dragih na bojišču. Ogrizovič je imel v tem oziru lažje delo, saj je zakonska nezvestoba in ljubezen matere do otrok tako navaden in naraven pojav, da izključuje vse, kar ni človeškega. Tragične dejanja gledalec ne črpa iz nečesa, kar leži izven njega — kakor je herojstvo matere Jugovičev — temveč iz lastne duše, iz srca, ki bi pod gotovimi okolnostmi čutilo isto bol in storilo isti greh. Zato je ta narodna drama tako lahko razumljiva. Osebe, ki nastopajo z Hasanaginico na odru, so muslimanski Hrvati s svojimi raznovrstnimi šegami in lastnostmi; pokrajina je krševita Bosna, s selom na obrobku griča, na selu minaret, hiše s kulami, mrežasti pendžeri (okno), izza njih pa radovedni obrazki muslimanskih deklet in žena. Sprevod svatov in brenkanje tamburice na mesečini oživi melanholijo bosanske noči in ustvari razpoloženje za občutek dramatičnega dogajanja.

Ogrizevičovo »Hasanaginico« čaka tudi pri nas v Mariboru velik uspeh. B. B.

drzni so postali ti ljudje. Treba bo napeti vse sile, da se napravi konec takim slučajem. Maribor ima zase preveč straže — okolica pa premalo. Treba je naše kraje očistiti od sumljivih ljudi, ki se klatijo okoli. V tem oziru je treba krepke roke — in od strani občinstva stalne podpore, ker se bodo sicer taki slučaji ponavljali.

Vabila na veliko plesno prireditev »Društva jugoslovenskih poštних uslužbencev v Mariboru«, ki se vrši dne 15. februarja t. l. ob 20. uri v tukajšnjih prostorih kazine, se radi prekratkega časa ne bodo mogla odposlati vsem, vled česar opozarjamo, da se dobe vabila, kakor tudi vstopnice pri vseh sprejemnih okenicah glavne in kolodvorske pošte. Na razpolago jih bodo imeli tudi vsi mestni in selski pismo-noše na svojih dostavljalnih obhodih.

Strogi pasji zapor v Mariboru. Mestni magistrat nam javlja, da je odredil za celo mestno občino Maribor strogi pasji zapor. Pse, katere se jemlje na cesto, je treba zavarovati z varnim nagobčnikom, druge pse pa se mora pripeti na zanesljivo železno verigo. Paziti je tudi na mačke. Vsak pes, katerega se zasači brez nagobčnika ter brez znamke in ki se obenem ne vodi na vrvi, bo od konjederca ulovljen. Prebivalstvo se opozarja, da se z ozirom na nevaren značaj pasje stakline natančno ravna po izdanih predpisih.

K dobrodelnemu plesu prostovoljne požarne brambe in njenega reševalnega oddelka ki se vrši 14. t. m. se pripominja, naj se udeleženci poslužijo kolikor mogoče navadne promenadne obleke, želeli bi bilo tudi narodnih noš, toda to ni pogoj. Z razprodajo vstopnic se je že pričelo ter se občinstvo opozarja, da se, če bodo v predprodaji razprodane, na veselilni večer blagajne sploh ne bo odprlo, radi tega naj si vsak že sedaj nabavi vstopnico.

Mestni kino je dobil več senzacionalnih filmov, izmed katerih bo izzvalo največje zanimanje oni z čudežno opico Jackom in njegovimi skrivnostmi. Posebna novost za Maribor. Danes se vrše predstave ob 16., 18. in 20. uri (zadnja z umetniškimi koncertom) ter ob 15. uri posebna predstava za otroke z znižanimi cenami.

Nova delavnica za popraviljanje pisalnih strojev. Kakor je razvidno iz oznanila v našem listu, je uredil gospod Ivan Legat v Studencih delavnico za popraviljanje pisalnih strojev. Gospod Ivan Legat je izkušen mehanik za pisalne stroje na zasebnem učnem zavodu Legat z mnogoletno prakso. Priporočamo novo slovensko tvrdko najtopleje.

Slov. mestno gledališče.

Današnji predstavi »Hasanaginica« prisostvuje autor g. Ogrizovič.

Repertoire tekočega tedna:

V soboto 7. febr. »Hasanaginica«. Izven. Ab. (Novi kostumi in nove kulise).

V nedeljo 8. febr. popoldne »Revček Andrejček«. Ljudska predstava. Zvečer »Tekma« Uradniška predstava.

V ponedeljek 9. febr. velik koncert prvoga jugoslovenskega čelista Jurice Tkaliča, katerega spremlja na glasovirju naš virtuozi Ciril Liđar.

Izdaja: Tiskovna zadruga.

Odgovorni urednik: Fr. Voglar.
Tiska »Mariborska tiskarna«, Maribor.

MESTNI KINO, Stolni trg

Ravnateljstvo: G. SIEGE.

Od sobote 7. do ponedeljka 9. februarja 1920:

JACK, čudovita opica, v senzacionalnem igrokazu

Jackova skrivnost največji čudež dresure živali v 4 dejanjih.

Od torka 10. do 12. februarja: Velik krasen Pathé-program!

TUJKA

Po znanem romanu Henry Kistnerakerja.

Toto in Kleopatra

Velikomična humoreska v 2 dej.

Opica s pasjo glavo

Moricevo maščevanje

Veseloigra v 3 dejanjih s komikom MORIC PRINCE.

Predstave se vrše vsaki dan ob pol 19. in 20. uri. V nedeljah ob pol 15., 16., 18. in 20. uri.

Mala oznanila.

Proda se dobro ohranjen voz (Steirerwagen).
Pogleda se v gostilni V r a č k o P t u j
na dne 13. februarja 1920.

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevzame

vsako vrsto straženja v mestu, na kolodvorih, kakor tudi spremljanje železniških voz.
Pojasnila v pisarni Lendgasse 2.

Jož. A. Kienreichov

bralni krožek (Lesezirkel)

(ilustrovanih časnikov) se nahaja 3-1

v Gledališki ulici šte. 10.

V nedeljo dne 8. februarja v gostilni „Pri belem zajcu“, Melje šte. 10

PLES s krafovo pojedino.

Za dobra jedila in pijačo se bode skrbelo.
Začetek ob 2. uri pop. Vstop prost.

Tvornica pohištva in stavbinsko mizarstvo

Peter Hochnegger in drugovi

Maribor, Koroška cesta št. 46 in 53
priporoča 10-1

svojo zalogo pohištva iz trdega in mehkega lesa, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča mizarstva dela po tvorniških cenah.

MESTNI KINO, Stolni trg

Ravnateljstvo: G. SIEGE.

V petek dne 13. februarja:

Solnčna nevesta

Ob delavnikih se vrše predstave ob pol 19. in 20. uri. V nedeljah ob pol 15., 16., 18. in 20. uri.

Restavracija in hotel
pri „Zamorcu“
(hotel „Mohr“), Maribor

Izborna pristna vina. — Lepe tujske sobe.
— Najboljša jedila. — Klubova soba. — Prostoren vrt.

Za obilen obisk se priporočata
Franc in Pavla Jančer.

Lesna trgovina Kralj v Rošpahu

prodaja

kuriva drva.

Ista tvrdka proda tudi dva para dobrih voz-nih konj. Pogleda se pri g. Nekrep, gostilna v Rošpahu. 2-2

Za uvoz in izvoz

prevzamem blago vseh vrst, kakor žito, moko, milo i. t. d. katero imam vedno v zalogi.

Cenj. tovarnam in podjetjem se priporočam kot tvrdka z la. referencami.

Import in Eksport

Ferdo Sert, Maribor

Koroška cesta 21.

Rezan in okrogel les

tramove — drva — oglje — kupuje vsako množino

„DRAVA“, lesna trgovska in industrijska družba z o. z.
MARIBOR.

Prva jugoslovanska koncesijonirana specialna delavnica za popravilo

pisaln. strojev

vsake vrste

Ivana Legat v Studencih
pri Mariboru.

Dolgoletni mehanik Zasebnega učnega zavoda Legat
Naročila prevzame Zasebni učni zavod Legat v Mariboru, Vetrinjska ulica št. 17, I. nadstropje. 3-3

Restavracija na južnem kolodvoru v Mariboru

se priporoča potujočemu občinstvu.

Priznana izborna kuhinja.
Pristna vina in sveže pivo.

Fr. Stickler.

Inserati

„Mariborskem delavcu“

imajo vedno

velik uspeh!

Ne zamudite torej ugodne prilike!

Mariborska eskomptna banka

v Mariboru, Tegetthoffova cesta 11

Podružnice: Murska Sobota in Velikovec.

Sprejema: Vloge na knjižice, na tekoči in žiro račun proti najugodnejšemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd.

Daje kredite: Pod najugodnejšimi pogoji.

Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predujme: Na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.